

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. októbra 2015, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci vyžiadanej osoby **M. K.**, v konaní na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, **o sťažnosti vyžiadanej osoby M. K.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02. októbra 2015, sp. zn. 4 Ntc 12/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby M. K. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 02. októbra 2015, sp. zn. 4 Ntc 12/2015, bolo rozhodnuté, že podľa § 17 ods. 1 zákona číslo 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z.z. (ďalej len „Zákon o európskom zatýkacom rozkaze“) sa **berie do vydávacej väzby** vyžiadaná osoba M. K., nar. XY v B., štátny občan Slovenskej republiky, trvale bytom T., t.č. vo výkone väzby vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 5T/160/2015, a to na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Štátnou prokuratúrou Eisenstadt, Rakúska republika pod sp. zn. 3 St 31/15s z 31.07.2015, pre trestný čin krádeže vlámaním alebo so zbraňou v rámci organizovanej skupiny podľa §§ 127, 128 ods. 11 bod 4, 129 bod 1, 130 prvý až štvrtý prípad a 15 rakúskeho Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v citovanom európskom zatýkacom rozkaze s tým, že vydávacia väzba bude **spočívať** do pominutia dôvodov väzby u vyžiadanej osoby alebo výkonu trestu odňatia slobody, ak bude uložený vyžiadanej osobe, a to v súvislosti s trestným stíhaním vedeným na Okresnom súde

Bratislava II pod sp.zn. 5T/160/2015, kedy spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby. Krajský súd zároveň vyslovil, že vydávacia väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Bratislava.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil do Zápisnice o výsluchu vyžiadanej osoby pred sudcom Krajského súdu v Bratislave dňa 02. októbra 2015, sťažnosť M. K., ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd, ako súd konajúci o sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie im predchádzajúce, pričom nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. por., resp. podľa § 194 Tr. por., ale dospel k záveru, že sudca Krajského súdu v Bratislave rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrenie.

Z návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava č. 2 KPt 98/15/1100-9 vyplýva, že na M. K. bol dňa 31. júla 2015 Štátnou prokuratúrou Eisenstadt, Rakúska republika, vydaný európsky zatýkací rozkaz pod sp. zn. 3 St 31/15s pre trestný čin krádeže vlámaním alebo so zbraňou v rámci organizovanej skupiny podľa §§ 127, 128 ods. 11 bod 4, 129 bod 1, 130 prvý až štvrtý prípad a 15 rakúskeho Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť v podstate na skutkovom základe uvedenom v citovanom európskom zatýkacom rozkaze.

Na základe hore uvedeného európskeho zatýkacieho rozkazu voči menovanému existuje dôvodné podozrenie, podľa doposiaľ vykonaných vyšetrovacích úkonov Krajského kriminálneho úradu Dolné Rakúsko ako aj Krajského kriminálneho úradu Burgernlad,

že ako člen organizovanej skupiny za účasti (§ 12 rakúskeho Trestného zákona) ďalšieho člena tejto organizovanej skupiny, s úmyslom neoprávnene sa obohatiť opakovaným páchaním krádeží vlámaním, ako aj s úmyslom prisvojením si odcudzených vecí neoprávnene obohatiť seba alebo inú osobu, následne iným osobám vlámaním odcudzil alebo sa pokúsil odcudzit' cudzie hnutel'né veci v hodnote prevyšujúcej 3000 eur.

Z obsahu spisu je preukázané, že rakúske orgány žiadajú menovaného na trestné stíhanie pre trestné skutky, ktoré štát pôvodu označil priradením do kategórií trestných činov taxatívne vymedzených v § 4 ods. 4 zákona o európskom zatýkacom rozkaze.

Zo spisu ďalej vyplýva, že M. K. sa v súčasnosti nachádza vo väzbe v inej veci, konkrétne vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5 T 160/2015 a prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava podala 24. septembra 2015 na tamojší krajský súd návrh na vzatie vyžiadaného M. K. do vydávacej väzby.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, sudca Krajského súdu v Bratislave následne v zákonnej lehote vyžiadajú osobu vypočul 02. októbra 2015, oboznámil ho s obsahom originálu európskeho zatýkacieho rozkazu, doručil mu návrh prokurátorky, a súčasne ho v plnom rozsahu poučil o právach vyžiadanej osoby. Následne zisťoval, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Ustálil v zhode s návrhom prokurátorky, že trestné stíhanie nie je premlčané a v zmysle § 4 ods. 4 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, nie je potrebné skúmať obojstrannú trestnosť.

Na základe hore uvedeného, sudca krajského súdu správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď vyhovel návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava z 24. septembra 2015 na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s podrobnými dôvodmi uznesenia súdu prvého stupňa ohľadne splnenia podmienok stanovených vnútroštátnou právnou úpravou pre rozsah použitia európskeho zatýkacieho rozkazu uvedených taxatívne v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o európskom zatýkacom rozkaze.

Zo spisového materiálu vyplýva, že M. K. je štátnym občanom Slovenskej republiky, trvale bytom na území Slovenskej republiky, žije na území Slovenskej republiky, čo však

nie je takou zákonnou prekážkou, pre ktorú by nemal byť odovzdaný do Rakúskej republiky na trestné stíhanie za skutky spáchané v čase medzi 17.03.2015 a 24.03.2015.

Neunikla pozornosti najvyššieho súdu obrana vyžiadanej osoby, že pokiaľ ide o prvý skutok, ktorý mal spáchať dňa 19. januára 2014 v K., menovaný sa mal nachádzať vo výkone trestu. Hoci v tomto štádiu konania neprináleží žiadnemu súdu hodnotiť dôkazy, najvyšší súd nenecháva bez povšimnutia, že obvinený sa počas spáchania skutku v bode 1/ Európskeho zatýkacieho rozkazu, zrejme nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, kde bol dodaný 21. júna 2011 z cudziny a prepustený 08. júla 2014 z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (viď úradný záznam z 19. októbra 2014). Otázku viny bude v konečnom dôsledku posudzovať príslušný súd v Rakúskej republike, ako na to správne poukázal v písomných dôvodoch napadnutého uznesenia, krajský súd.

Najvyšší súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne právne závery súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí so všetkým riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na nadriadenom súde.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú a opodstatnenú sťažnosť M. K., a preto jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. októbra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová